

lin Konstantinopol, mis se Keiser Konstan-
tin, kes keikide seast keige-essite risti-
usk olli wõtnud, kalliste lastis ülles-ehhitada
ja omma nimme järrele nimmetada. Se-
lin olli kahhe merrede wahhel, ja nago kes-
 ilma-ma sees, kust neile hea olli igga pelele
 tulla ja keige ma üle wallitseda. Se olli
 ka üks wägga hea Ma, üks wilja ja mag-
 gusa wina Ma, üks õllimorja-pude ja mee
 Ma. Ugga Jummal hakkas sedda rahwa
 pattude pärrast wihkama ja andis sedda
 Turki-rahwa kätte.

Kui siis se walle Prohwet Mahumed jo
 olli hakkand omma riki Arabia maal ülles
 ehhitada, sündis se nende sureks änneks, et
 se Keiser Heraklius, kes sel aial risti-rahwa
 üle wallitses ühewäe-rahwale neile Sa-
 rakenidele kes tedda kül truiste ollid teni-
 nud sõa sees Persia rahwa wasto, ei last-
 nud nende tenind palka mōksta, ja et tem-
 ma üllem-pealik neid ikka koeruks sõimas.

Selle

Selle üle said nemmad wägga wihhaseks
 ja ei tahtnud tedda enam tenida, waid
 heitsid ennast Mahumedi ehk Turki-rah-
 waga ühte seltsi. Ugga se olli üks suur ja
 wägew sõa rahwas Ismaeli suggu wõs-
 sust, kes sedda sõa ammetit ikka ollid pru-
 ginud. Need hakkasid nüüd ühtlase risti-
 rahwa maad nago mee upputussega uppu-
 putama, risuma ja ärrataiskama. Nem-
 mad tapsid mitto tuhhat risti-innimesi
 ja nende janno mis ilma otsata ei woinud
 muud kui risti rahwa werrega täidetud
 sada. Keis se illus Ma mis Apostl. tegg. 2.
 p. 9 s. nimmetakse ja kus pärrast Kristus-
 se nimmi kulutari, ja Apostlide läbbi armo-
 õppetusse healega täideti, ja risti koggo-
 dused koggoti, Mesopotamia ja Juda ja
 jo Kappadokia Pontusse ja Asta ma;
 Brigia Panwilia, Egiptusse, Libia ja
 teised rigid, said puhhas nende risuks ja sa-
 giks, ja nende ebba ussoga täidetud. Se
 püh